

I.

EPISTOLA ALWALONIS AD L. PONTIFICEM.

Petit absolvi ab excommunicatione inflicta ob illatas præposituræ Capuleiensi injurias.

ALWALO, miserrimus plus cæteris mortalibus, peccatorum onere pressus, L. summo pontifici, nostris temporibus unico pene Dominicæ vineæ procuratori, quidquid patri filius domino servus.

Dominicæ animadversiois, propriis exigentibus peccatis, ultione percussus, mortis timore territus, animæ tantum salutis cupidus, ad vos seu ad unicum animarum medicum confugio, et quæ meis ulceribus adhibenda sint medicamina salubriter intimari exposco. Nostis namque ipse quanto excommunicationis astrictus teneor anathemate ob Capuleiæ præposituram S. Martini scilicet potestatem. Unde si mihi vitæ protelati fuerint dies, canonicorum ipsius sancti me decrevi examen expetiturum, et juxta consilii vestri decretum in omnibus me spondeo acturum. Cæterum si spe vitæ frustratus exstitero, uxori et natis meis sub Christi testimonio in eorum fide hæc agenda committo; eo tamen tenore, ut obsequia quæ Christianis exhibenda sunt morientibus, mihi abnegare non permittatis.

II.

EPISTOLA L. EPISCOPI AD HELDRICUM ABBATEM.

S'gnificat qua ratione Alwalonem absolverit ab excommunicatione.

Dilectione Christi ferventi abbati HELDRICO omni-

A que ejus congregationi episcopus peccator L. salutem et sanitatem.

Gratias reddō vobis, fratres charissimi, quod sanctæ auctoritatis amore ferventes, a communione sanctæ Ecclesiæ privatum Alwalonem suscipere nolueritis in sepulturam: sed hunc quo tenore absolverim notum faciam vobis. Misit namque ad gratiam nostræ majestatis uxor cum filiis duos viri ferentes litteras promittentes omnem emendationem, et petentes fieri absolutionem. Quorum ego veris non credens, nolui assentiri, donec ipsi sacramento juraverunt quod uxor cum filiis usque in festivitatem S. Martini, ipsi beato Martino ejusque canonicis recta fide emendarent quidquid principum censura judicaret eos debere emendare, et secundum morem legis persolverent: quod si facere noluerint, isti de viri qui petitores sunt absolutionis, in obsidione canonicorum et in potestate se tradent die festivitatis S. Andreæ. Hoc ergo tenore absolvimus Alwalonem auctoritate Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et sancti Martini, omniumque sanctorum et nostra, et damus vobis licentiam in sepultura recipiendi. Vobis autem mandamus ut et vos eum absolvatis, sicque Deus benedicat vobis. Uxorem vero et filios sciat esse absolutos, donec emendatio sit facta et persoluta, et sine ejus præsentia et filiorum jubemus eum in terra, ut per hoc sciant se excommunicatos.

ANSELLUS SCHOLASTICUS

NOTITIA

(MANSI, apud Fabric. *Biblioth. med. et inf. lat.*, t. I, p. 411.)

Hunc Ansellum credo monachum. Hujus est opusculum in cod. 57 S. Illidii Claremontensis, apud P. Montfaucon, *Bibl. mss.*, pag. 1263. Est vero operis titulus: *Visio cujusdam monachi in monasterio S. Remigii, descripta ab Anselmo, discipulo S. Abbonis, abbatis Floriacensis, jussu Oddonis abbatis.*

VISIO ANSELLI SCHOLASTICI.

(Edidit D. Edelestand du MÉNIL, *Poésies latines populaires*, t. I, p. 200.)

In Salomonis ferculo,
Quod construxit de Libano
Ex lignis mirabilibus,
Mystica signans altius,
Ubi reclinatorium
Ex auro struxit optimum
Ascensuque purpureum,
Ob Hierusalem filia,
Quæ designant Ecclesiam,

Spiritale convivium
Reperias quam plurimum.
Ibi cum pleno copia
Cornu infert cibaria
Ut nostras querelas levet,
Diversis cibus satiet,
Quo cesset humanum genus
Flere miseros exitus.
Sed carpens poma dulcia

Et convallium lilia
Inter flores dulcissimos
Ac mellis gustus aspidos,
Unum quiddam reperies
Quod gustabis suaviter.

Est civitas metropolis,
Remis dicta pernobilis,
Quam Remus quiddam condidit